

Pochválen buď Ježíš Kristus!

Milí přátelé!

Dnes si připomínáme sv. Filipa Neriho, jehož největší celoživotní láskou byla

Eucharistie.

Často prosil Boha: "**Pane, drž Filipa, nebo tě Filip zradí.**"

Když mu jeden člověk líčil své skvělé plány do budoucna, tak se ho zeptal: "**Františku a co potom?**"

Tato otázka může ovlivnit i nás, naši práci...naš pohled za bránu smrti.

Sv. Filip vybízí ke dvěma jakoby protichůdným věcem: Žít s radostí a přitom s vědomím, že můžeme být náhle odvoláni na věčnost. Znamená to radovat se před Boží tváří už na zemi, ale to je možné jen s čistým srdcem.

Budu pamatovat na denní zpytování svědomí se vzbuzením lítosti i dobrým

předsevzetím. <http://catholica.cz/?id=2269>

Přeposílám myšlenky a pozvánky ze zpravodaje č. 6 a připojuji pozvání do kaple sv.

Sedmipočetníků a sv. Zdislavy do Víru - sobota 30. 5. 2015 - o svátku sv. Zdislavy, patronky rodin - v 17 hodin mše svatá za rodiny a pro rodiny. Po mši svaté - táboráček s opékáním špekáčků a překvapení pro děti.

Nádherný závěr měsíce května Vám všem vyprošuje a žehná - jáhen Ladislav

Nový Jeruzalém č. 6/2015

Zpravodaj pro 186. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Jimramově - v pondělí **15. června 2015 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Novém Veselí.

Ve středu 13. května 2015 přijelo a přišlo na pouť NJ do Nového Veselí čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 450 poutníků. Svátost smíření udělovalo 6 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Slova P. Antona Kasana na pouti NJ v Novém Veselí:

Úvod mše svaté:...Vítám vás všechny doma, v kostele jsme vždycky všichni doma. Co všechno můžeme do této poutě zahrnout? Je květen, nejkrásnější měsíc roku – začínáme ho dělníkem Josefem - myslíme na práci, aby jí byl dostatek, aby vaše děti, vnučata měly práci, za to je třeba se modlit, nemyslet, že se to zařídí samo. Pak sedmdesát let od druhé světové války – prosíme Královnu míru, aby byl pokoj a mír. Den matek – abyste byly dobré matky, aby vaše dcery byly dobré matky, co všechno můžeme v tomto nejkrásnějším měsíci roku do této bohoslužby zahrnout – aby se dostalo vám, vašim rodinám, vaší diecézi. **Litujme svých hříchů.....**

Promluva: Určitě jste si v tom vašem oběžníku přečetli, kdo jsem, co dělám a co říkám. Také víte, že je dnes **Panny Marie Fatimské – fatimský den.** Jako mariánští cititelé jste u mnohokrát slyšeli o **Lucii, Hyacintě, Františkovi** – kdy to, jak to bylo, co **P. Maria od nás žádá.** Dnes bych

chtěl – působím v Boršicích, mám na starosti poutní místo sv. Klimentek, mnozí putujete na **Velehrad – do kolébky naší víry** a já dnes sem za vámi – tak bychom to dnes propojili. **Hora sv. Klimenta je jedním z nejstarších poutních míst v Česku, Slovensku, Polsku,** protože tam učedníci postavili jeden z prvních kostelíků, tam přinesli ostatky sv. Klimenta, skrze které u papeže pochodili. Tam učedníci pokračovali v díle, tam chodili lidé na první poutě. Každé poutní místo je významné, ale **víte, které je nejvýznamnější?** Jedno dítě to řeklo krásně: „**Náš kostel.**“ Co z toho, že budete chodit na všechna mariánská místa nebo platit drahé zájezdy, **když do vlastního kostela nebudete chodit pravidelně a nebudete k tomu vést své děti.** A na toto se chci teď zaměřit. Představme si svatě Cyrila a Metoděje, jak k nám přišli ze Soluně. Úplně jiný jazyk, jiná kultura, jiné myšlení, jiné zvyky, jiné vlastnosti. A přece přišli k nám Slovanům, **vcítili se** do naší mentality. Představte si – jsem Slovák, z Oravy – pořád plný kostel, všichni zbožní – a přijdu sem, před šestnácti lety a začal bych zde vykládat všem – u nás je to tak a proč tomu tak není? To ne, taky jsem se **vcítil.** Víte proč se mně to podařilo? Protože jsem zde byl dva roky na vojně - u Olomouce. Když jsem tam hrával na varhany, v Konicích, tak mi ti věřící přirostli k srdci. Říkal jsem si, kdybych byl jednou knězem, šel bych sem. A už jsem zde šestnáct let. Toto si asi řekli i svatí Cyril a Metoděj. Oni se do nás **vcítili.** Byzantská říše byla vyspělá – i po duchovní stránce. **Vcítili se, učili se jazyk, milovali nás. Neutekli, když přišly těžkosti.** Oni byli po svatém Pavlovi jedni z největších idealistů. Představte si – Pavel, z jakéhosi zapadákovy, z Palestiny – přinesl víru až do impéria, do Říma. Plný ideálů, **ničeho se nebál.** To samé Cyril a Metoděj – věří ideálu – naučíme ten lid písmu, dáme jim písmo, aby mohli ve svém jazyce číst, aby se mohli ve svém jazyce modlit. **A oni to dokázali.**

Teď si to **obratme k nám.** Když máme v diecézi sčítání lidí v kostelích, tak to upadá – je jich míň a míň lidí. Víte proč? **Protože jsme ztratili ideály** – ideály sv. Pavla, sv. Cyrila a sv. Metoděje. Jako bychom nad tím národem mávli rukou – i nad svými dětmi. Když se vás ve zpovědi zeptám – a co děti, tak odpovíte: „To už nejde otče, ještě ministrowali, teď už nic, víte jaká je doba.“ – **Nejste zbabělci?** Kde se poděly ideály – u nás kněží, u vás? Mám maminku, tak jak jste vy. Přesně. Tak jako vy (ukazuje na poutnici před ambonem) – máte osmdesát čtyři ne? Moje mamka má taky tolik, jsem z osmi dětí. **Mamka má respekt.** Když se jí něco nelíbí, okamžitě nám to dá najevo. A vy jste ztratili kolikrát respekt. Vy se bojíte, že vás hodí do domova? **Nebo čeho se bojíte? Proč se bojíte vlastních dětí?** Respekt. Představme si svatou Moniku. To nebylo, tak jak vy, že můžete sednout na vlak nebo na autobus, a zajet za svým děckem. Ona – jak se dostala z Kartága – za svým synem Augustinem, do Říma? Kolikrát ji poslal pryč. A ona zase do toho velkoměsta, **smutná, s pláčem – a tak to dělala 17 roků.** Mohla zůstat doma, v Kartágu a modlit se. Ale ona **chodila za svým synem – sedmnáct let.** Dvě věci vám chci poradit – **nejen modlitba, ale chodit za svými dětmi.** Vy se jich bojíte, bojíte se jim něco říct. **Nebojte se, když to řekneš s úsměvem a s láskou, a vyhodí tě jedněmi dveřmi, běž druhými.** A dělejte to sedmnáct roků. Nestačí se jen modlit. Když přišel kardinál Trochta, mučedník, z diecéze o mnoho horší než jsme my – z litoměřické, k papeži – zeptal se ho: „Jak se vám tam daří?“ - „**Otče nám již zůstává jen se modlit.**“ - Papež mu řekl: „**Modlitba není jen nic jiného, modlitba je obrovská síla.**“ Ale je třeba i chodit. Co z toho, že budeš chodit na každé poutní místo a chodit pro útěchu k P. Marii? **Ty musíš chodit za svými dětmi. A tak změníme tuto vlast.** Když zemřete, kdo tu zůstane? Vy musíte zabrat, nejen my kněží. Všichni musíme zabrat, dokud tu jsme. Toto neříkám jen vám, ale i svým věřícím. **Důležité je, abyste vy starší chodili stále do kostela a stále někde chodili.** Neuzavírali se. Představím si svoji mamku. Každý den chodí do kostela – to je samozřejmé. Ale také chodí ke kapličce, ke kříži, pořád chodí. Ne jak blázen, který neví kam. Ale ona pořád chodí – mohou si podle ní lidé řídit hodinky – paní Kasanová, teď půjde ke kapličce. Úplně mě dorazila, když odcházím z domu, tak jedeme za tatínkem na hřbitov. A ona říká: „Ještě mě zavez dolů, ke svatému Janu Nepomuskému, k jeho soše.“ - „Mami, i tam chodíte?“ – „**Aby si nevyzradil zpovědné tajemstvo se chodím modlit.**“ Potom jsem ještě několik kilometrů plakal dojetím z vlastní mamky. Vaše děti vám to nedají najevo, ale jsou z vás dojaté. Víte, když do rodné dědiny dojedu, nejdřív jsem vždycky lehce zaklepal a ona otevřela, teď už špatně slyší, tak musím pořádně tlouct. Ale když pomyslím, že jednou neotevře, protože už zde nebude – to je těžké. Toto i vaše děti tak cítí, možná trucují, možná se tváří, že vás nechťejí – „Dej mně pokoj mami, to je

můj život!“ – **Ale oni dlouho trucovat nebudou. Žádná modlitba nevyje nazmar, ale ani vaše upřímné domlouvání svým dětem.** Není potřeba moc domlouvat: „Víš, že jsou Vánoce, chodils kdysi ke zpovědi, tak běž zase.“ nebo „**Běž do kostela, co z toho máš, že nechodíš? Proč pohrdáš tím, co jsme tě s tatínkou učili?**“ Když jsem byl v televizi, v Poště pro tebe u Ester Janečkové, tak ona mi říká – „**Mě se posmívali ve škole - proč chodíš do kostela, co z toho máš, když ten Bůh ani není – a já jsem jim řekla: No nic, když není, tak není. Ale co vy budete dělat, až zjistíte, že Bůh je. Co pak budete dělat, když jste se mu posmívali?**“

A tak je to třeba říkat – rozumným způsobem – vlastním dětem. Co z toho máš, když nejdeš. **Často připomínat, nebat se svých vlastních dětí.** To jsou vaše děti. Vás se jednou Pán Bůh zeptá: „**Kde máš svoje děti?**“ To se vás skutečně zeptá. Tak jako mne se zeptá: „Kde máš ty ovečky, které jsem ti svěřil?“ Dobře vám radím – tak na to chodte.

Modlitba, chodit za nimi, nečekat, že oni budou chodit za mnou. Chodit za nimi. To je velice důležité. Věřte, nic nevyjde nikdy nazmar. Ani modlitba, ani to vaše chození. Kdo by chtěl toto víc probrat může se informovat u svých kněží nebo u mě.

Když jsem takto mluvil, mluvím jako před smrtí – protože ještě před dvěma týdny jsem ležel na JIP-ce po infarktu. Takže vím o čem mluvím. Tyto dva týdny to ze sebe ještě více sypu, aby to lidé pochopili. **Víte, že nejen vy starší, ale i my mladší nevíme dne ani hodiny.** Čím dříve to pochopíme, že dokud tu jsme – víte dělám občas adorace s důchodci, mými farníky – a kdyby jich tam došlo dvacet, tak nevím co bych jim provedl. Oni musí dojít všichni. Každý dostane osobně pozvánku. Potom to s nimi probírám, jako s vámi. **Když všichni zabereme ve farnosti,** víte jak to potom funguje? To vám neubývají lidi, spíš přibývají. Jenže my jsme přestali být nadšení, **přestali jsme být plní ideálů. To je ta chyba.** Asi to Pán Bůh chtěl, abych ještě žil a toto vám zde vykládal, když mě lékaři pustili. Budu se o to stále snažit. Dokud žiji, tak jako moje mamka. **Ona mě stále překvapuje. Pořád něčím jiným – tak jako naposledy svatým Janem Nepomuckým. Stále překvapujte své děti.** Nejen svým schováváním se, báním se, až strachem. Víte jedna slovenská písnička říká: „S tebou, babičko, má týden sedm nedělí.“ **Když k tobě přijdu – je mně tak dobře, u tebe je neděle.** Toto udělejte, aby vašim dětem a vnoučatům u vás bylo dobře. Aby **babičce zářila radost z očí.** Je to babička spokojená, vyrovnaná. To děcko, i když trucuje, když povyroste nebo zestárne – ono si na vás vzpomene a ty kostely nebudou vůbec prázdné – věřte tomu. To oni si vás nahradí. V této naději chci zakončit toto kázání, když toto zkusíme, to co jsem říkal – vy to děláte, ale já chci víc, abychom to dělali všichni. **Tak věřte, že si děti i vnoučata – když teď trucují – jednou přestanou.** Protože oni budou vidět – rodiče tak pěkně žijí, babička s dědečkem pěkně žijí – ta **víra cosi má v sobě.** A já jsem tím tak pohrdal. Kdyby maminka žila, já bych jí řekl, ať se nezlobí. Věřte tomu, to přijde. **Odevzdejte to matce Boží, Panně Marii a věřte, že zázraky se dějí nejen na poutních místech.** Panno Maria udělej – i skrze mé modlitby, mé domlouvání, můj úsměv, můj vnitřní pokoj – vypros jim **milost obrácení.** Amen.

Po zaplacení autobusů a nutné režie nezůstalo na potřeby Hnutí pro život poslali **6 949 Kč.** Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří místnímu faráři P. Miroslavovi a všem farníkům z Nového Veselí, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. **Díky za každodenní modlitbu na úmysly poutí NJ.**

Představení a rozhovor s hlavním celebrantem poutě NJ v Jimramově, kterým je P. Karel Kočovský z Kroměříže: **Představení:** Narodil jsem se v Prostějově v roce 1980, ale celý svůj život jsem vyrůstal ve Slušovicích, kam se moji rodiče přestěhovali, když mi byly 2 roky. Pocházím z věřící rodiny. Mám 4 mladší sourozence (dva bratry a dvě sestry) a 3 roztomilé synovce (další jsou právě na cestě). Na střední školu jsem chodil na Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži. Poté jsem odešel na VŠ do Brna, kde jsem získal doktorát (Ph.D.) z psychologie. Chtěl jsem se věnovat manželskému a rodinnému poradenství. V závěru studií jsem zaslechl Boží nabídku ke kněžskému povolání. Odešel jsem tedy do kněžského semináře a studoval teologii nejprve dva roky v Olomouci a poté tři roky v Římě na Lateránské univerzitě. Jako jáhen jsem se na rok vrátil na AG v Kroměříži a po vysvěcení ve stejném městě působím jako kaplan při kostele Panny Marie. **Co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Díky tomu, že jsem vyrůstal ve velké rodině, naučil jsem se vnímat nesmírnou hodnotu každého lidského života. Když maminka

čekala mého nejmladšího bratra – bylo jí už přes 40 – lékaři ji přesvědčovali, aby šla na potrat, protože hrozilo nemalé riziko, že dítě bude mít Downův syndrom. Maminka to odmítla a lékařům řekla, že přijme jakékoli dítě. Narodil jsem nám zdravý bráška, který letos slavil 18. narozeniny. Víím, že mne ta událost ovlivnila – od té doby se hodně věnuji otázkám spojeným s ochranou lidského života a bioetice obecně. Ve své rodině jsem se také naučil jednu důležitou věc: Maminka vždycky říkala, že jsme „královské děti“. Bůh se o nás vždycky postará. Je to tak. Přesvědčuji se o tom každý den. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Bylo to náhle jemně vnkuknutí při modlitbě. Přišlo to bez varování. Vnímal jsem tři slova: „Staneš se knězem.“ A spontánní odpověď mého srdce, ještě než jsem to srazil pořádně pochopit, zněla: „To je pravda.“ A bylo to. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Nejdůležitějším byl sv. Jan Pavel II. Zažil jsem ale mnoho inspirujících a dobrých kněží. Ve slušovické farnosti například dlouho působil otec Josef Pekárek. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Myslíte pro kněze? Poctivý duchovní život, modlitba, mše svatá. Přátelství s Bohem, které je denně obnovováno. A co je nejkrásnější? Pro mne osobně kázání, výuka dospělých a služba ve zpovědnici. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Být radostným křesťanem a dobrým, poctivým člověkem, který se nestydí za svoji víru. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, ve farnosti?** Moje srdeční záležitostí je péče o manžele a rodiny. Chci jim pomáhat lépe chápat a žít ten překrásný Boží plán s manželskou láskou. Stále se to učím. **Mohl byste přiblížit úmysl sbírky při mši svaté?** Výtěžek sbírky při mši svaté bych chtěl věnovat na podporu sdružení CENAP (Centrum naděje a pomoci), které sídlí v Brně. V jejím čele stojí MUDr. Ludmila Lázníčková. CENAP mimo jiné pomáhá manželům, kterým se nedaří otěhotnět – nabízí odbornou pomoc, která je naprosto v souladu s učením katolické církve. Je možné se zde také naučit využívat metodu přirozeného plánování rodičovství jak pro dosažení, tak pro vyhnutí se početí. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Trápi mne, kolik věřících lidí dnes nechce nebo nedokáže pozvat Boha do svého manželství (a své ložnice). Podle učení církve o čistotě dnes před manželstvím nebo i v manželství žije jen málokdo. Manželství je přitom něco mimořádně posvátného, místo zjevení Boží lásky, povolání ke svatosti obdařené zvláštní milostí. **Na co se nejvíc těšíte?** Obecně na chvíle, kdy můžu být sám v tichu s knížkou v ruce. Velmi rád čtu a rozjímám o Božím plánu s člověkem. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Velkou radost mi například udělala zpráva, že po prázdninách budu moci jít studovat na Institut Jana Pavla II. pro studium manželství a rodiny do Říma. **Blíží se říjnová synoda o rodině. Čím může církev rodinám pomáhat? Jak to prožíváte ve své službě?** Péče o manželství a rodiny má podle mne místo v samotném ohnisku pastorační lásky církve. Jak se bude dařit rodinám, tak se bude dařit církvi. Šťastné manželství a dobrá rodina jsou těmi nejlepšími svědky o Boží lásce pro nevěřící svět. Církev má odvážně, vytrvale a s láskou hlásat Boží plán s manželstvím a rodinou, nabízet snoubencům a manželům duchovní i praktickou pomoc a neúnavně přinášet poselství o Božím milosrdenství. Hlásání, pomoc, milosrdenství – to je náplň poslání církve v péči o manžele a rodiny.

Poděkování.

Pán Bůh zaplat' dobrodincům, kteří přispěli na poutní výlet rodin s dětmi do **Prostějova** - 8. května – o svátku Panny Marie, prostřednice všech milostí a státním svátku – 70 let od konce II. světové války. Ráno do autobusu nastoupilo 25 dospělých a 35 dětí. První zastávka byla na Prostějovském předměstí v kostele **sv. Josefa, dělníka.** Zde nás přivítal **P. Josef Glogar SDB** a představil kostel asi 100 roků starý (novogotika) s velmi zajímavou a překvapivě krásnou moderní výzdobou z roku 1994. Pod vedením P. Josefa jsme potom putovali do **poutního kostela sv. Kříže** – na mši svatou, kde se v promluvě věnoval dětem – na téma poučení ze svatby v Káně Galilejské. Po prohlídce nádherného kostela jsem putovali do kostela **sv. Petra a Pavla**, v kterém jsme adorovali a obdivovali nádherné **sousoší Poslední večeře Páně** kolem svatostánku. Následovala cesta do **Národního domu** – skvělý oběd a náročná prohlídka místního „Národního divadla“. Poutní výlet pokračoval na zámku **Plumlov** prohlídkou „Pohádkové sklepy“. Vše jsme zakončili májovou pobožností v kostele **Narození P. Marie v Protivanově** a pohledem do místní farní **ZOO.** Bohu díky!

Pozvánky

Společenství Cyrilometodějských poutníků vás srdečně zve na **Pout' na slavná poutní místa Českobudějovické diecéze (Jižní Čechy III)**: Sušice, Písek, Hory Matky Boží, Kašperské hory, Dobrá Voda, Zbynice, hrad a zámek Velhartice, Podsrp, Bechyně a další. Termín: **pátek 17. - neděle 19. července 2015**. V ceně pouti: doprava, 2 x nocleh se snídaní a večeří, 3x oběd, vstupy a režie. Přihlášky se zálohou (dospělí: 2000, děti a studenti: 1000, děti a studenti z početných rodin: 500) na adrese: jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Prosetín 79; tel. 516463315 nebo 606948970; e-mail: kinc@biskupstvi.cz - srdečně zve Mons. Jan Peňáz a jáhen Ladislav Kinc.

Pěší pout' na Velehrad v pořadí již patnáctá – bude letos v termínu 17. – 22. srpna 2015.

Všechny důležité informace na: <http://www.poutnik-jan.cz/pesi-pout-na-velehrad>

12. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka v sobotu 12. 9. 2014.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2015, 2016

2015	srpen	Olešná	září	Radostín		
	říjen	Jámy	listopad	Bystré	prosinec	Olešnice
2016	leden	Velké Meziříčí	únor	Měřín	březen	Křižanov
	duben	Rad. Svratka	květen	Bohdalov	červen	Bystřice
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září	Pavlov
	říjen		listopad		prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečně Vás zveme na 187. pout' NJ – v pondělí 13. července 2015 v 18 hodin do Oslavice u Velkého Meziříčí – hlavní celebrant – **dá-li Pán Bůh a všichni svatí** – Mons. Mgr. Josef Socha, papežský prelát, generální vikář Královéhradecké diecéze.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 6. 2015. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel. č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail-kinc@biskupstvi.cz
Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.rovecne.farnost.cz.